

8.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
		KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUM 18.	
Magyarország Alkotmánybírósága részére		FŐLAJSTROMSZÁM	
Kf. VI.37.689/2022/4. sz. / 2023		KEZDŐIRATON:	
Fővárosi Törvényszék útján		Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailon/Faxon/E-irat	
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3		Érkezett: 2023 JAN 16. !	
Érkezett: 2023 FEBR 14.		PÉLDÁNY: 1 IV.	
Érkezés módja		MELLÉKLET: 1-1 KÖZTÜK: ZART BORT.	
POSTÁN	@	EGYÉB: 12 X	FŐLAJSTROMSZÁM: 706 233 / 21
Példány: 1	Melléklet: 12	Kézeltiroda: Lu	UTÓIRATON:

Alulírott [redacted] az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. § alapján a Kúria Kfv.VI.37.689/2022/4. számú végzésével (továbbiakban: Végzés) szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.VI.37.689/2022/4. számú, 2022. szeptember 29-én kelt, 2022. november 18. napján kézbesített határozatának alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

1. Az indítvány benyújtásának követelményei

1.1.) Tényállás ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2017. augusztus 17-én felperes lánya [redacted] jogán 2017. szeptembertől 2018. júniusig történő folyósítási időtartamra vonatkozóan szociális kérelmet nyújtott be. Alperesi I. fokú hatóság ellenőrzést folytatott a belvárosi tartózkodásra vonatkozóan, melynek eredményeként öt munkanapon belül elutasította a kérelmet XI/G-30106/20/2017. számú határozatával. Alperes a határozattal szembeni fellebbezést elutasította, melyet felperes keresettel támadott és annak helyt adva a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.30.906/2018/7. számú ítéletével (ítélet 1.) a határozatot hatályon kívül helyezte és alperest új eljárásra kötelezte. Az ítélet 1. szerint alperes határozata felülvizsgálatra alkalmatlan volt mivel az alapvető indokolási kötelezettségének nem tett eleget. A megismételt eljárás során a korábbi folyamat megismétlődött, melynek végeredményeként Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.30.592/2019/7. számú ítéletével (ítélet 2.) megsemmisítette a második alperesi határozatot is, és új eljárásra kötelezte alperest. Az ítélet 2. megállapította, hogy alperes nem tett eleget az ítélet 1-ben meghatározott kötelezettségeinek.

A harmadik alperesi eljárást lezáró 353/2019. (XII.05.) számú (határozat 3.) végleges határozattal szemben felperes keresetet nyújtott be, melyben kérte, hogy a bíróság véglegesen zárja le az ügyet, figyelemmel arra, hogy az már akkor két éve húzódott. Felperes keresetében kérte továbbá tárgyalás tartását. A Fővárosi Törvényszék a 12.K.707.671/2020/6. számú ítéletével (ítélet 3.) megsemmisítette a határozat 3-at és alperest új eljárás lefolytatására utasította. Az ítélet 3. megállapítása szerint alperes nem tett eleget maradéktalanul az ítélet 2. rendelkezéseinek. Alperes az ítélet 3-mal szemben felülvizsgálati kérelemmel élt, mely eredményeképp a Kúria a Kfv.III.37.707/2021/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte ítélet 3-at és az ügy végleges lezárására, érdemi határozathozatalra és új eljárás lefolytatására utasította az eljárt I. fokú bíróságot. A Fővárosi Törvényszék ezt követően meghozta korábbi

döntésével szöges ellentétben álló, 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletét, felperes keresetét elutasítva.

Ezen ítélettel szemben felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszék a 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletének indokolásából teljes egészében kihagyta a 7.K.30.906/2018. számú előzményperben felvett bizonyítási eljárás bizonyítékait, így bíróság előtt megtett tanúvallomást, bíróság által elrendelt nyilatkozatot, és a tárgyalásokon felvett féli nyilatkozatokat.

Felperes a felülvizsgálati kérelemben rámutatott, hogy a Fővárosi Törvényszék, tudva arról, hogy a Kúria párhuzamosan folyamatban volt ügyeiben már felülvizsgálta és alkalmatlannak minősítette jelen perben alperes által felhozott ugyanazon bizonyítékokat, a törvényszék mégis a Kúria döntésével ellentétesen minősítette azokat, azaz a 12.K.706.233/2021/3. számú ítélet figyelmen kívül hagyta a Kúria korábban lefektetett bizonyítékértékelési iránymutatását. Felperes kifogásolta továbbá, hogy a 12.K tanács sem az alapeljárásban, sem a megismételt eljárásban nem tartott tárgyalást a peres felek erre irányuló kérelme ellenére sem.

A Kúria felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta a Kfv.VI.37.689/2022/4. számú végzésében. **E végzésből teljes egészében hiányzik felperes azon kifogására vonatkozó indokolás, melyet felperes a bíróság bizonyítás-felvételének ítéletbeli teljeskörű mellőzése körében fektetett le a felülvizsgálati kérelemben.** Ennek megfelelően a Kúria nem indokolta végzésében azt, hogy a 7.K.30.906/2018. számú előzményperben felvett – az egyebekben a felperes javára értékelendő és perdöntő – tanúvallomás ítéletbeli hiányát miért tartja jogszerűnek, ugyanígy a bíróság rendelkezése alapján benyújtott okirati bizonyíték -felperesi napirend- ítéletbeli hiányára vonatkozóan sem szerepel indokolás.

A Kúria végzésével szemben a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye, így az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és a (3) bekezdés b) pontja illetve az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján kérem a támadott Végzés megsemmisítését.

1.2.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A sérelmezett döntést a Kúria előtti eljárásban eljáró jogi képviselőm, [REDACTED] ügyvéd 2022. november 18. napján vette át, melyre figyelemmel az alkotmányjogi panasz benyújtási határideje 2022. január 17. napja.

1.3.) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A sérelmezett döntés felperese voltam, így az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján közvetlen érintettje a bírói döntésnek.

2.) Abtv. 27. § (1) bekezdése és 29. § szerinti indokolás

2.1.) Az Abtv. 29. § szerinti indokolást megelőzően ezen típusú bírósági határozattal szembeni panasz befogadhatóságának kapcsán az alábbiak szerint utalok az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatára.

Az Alkotmánybíróság a 3347/2022. (VII.21.) AB végzésének 47. pontja, a 3245/2019. (X.17.) AB végzés 14. pontja és a 3188/2022 (V.27.) AB végzés 11. pontjának értelmében a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal támadható, így az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti feltételnek megfelel jelen panasz.

Előzetesen is hangsúlyozom, hogy jelen panaszomban nem a Kúria szakjogi-törvényértelmezését, nem annak bizonyítékértékelési tevékenységét támadom a számomra kedvezőtlen döntés miatt, hanem a Kúria végzésének egyetlen, ám éles körülhatárolható alaptörvény-ellenes elemét.

2.2.) A Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás keretében értelmezendő indokolási kötelezettségének nem tett eleget az alábbiak szerint.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül **bírálja el**.

A Végzés 33. pontja szerint a Kúria megállapította, hogy a bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, amely teljesen helytálló tényrögzítés. A 7.K.30.906/2018. számú előzményperben a bíróság felperesi indítványnak helyt adva a tényállás megállapítása szempontjából perdöntő bizonyítékként tanúvallomást vett fel, illetve alperesi indítványra nyilatkozat megtételére kötelezte felperest, melynek eleget is tettem a perben.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 78. § (2) bekezdése szerint a bizonyítékok mindegyikét köteles a bíróság vizsgálati körébe vonni. A Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, **valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak** és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése értelmében az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. **A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit**, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem 3. pontjában ismertettem, hogy a 12.K.706.233/2021/3. számú jogerős ítélet a Kp. 78. § (2) bekezdésének továbbá a Pp. 279. § és 346. § (4)-(5) bekezdéseinek megsértésével került kibocsátására, mivel a 7.K.30.906/2018. előzményper bizonyítási eljárásának eredménye teljes egészében hiányzott az ítéletből. A 7.K.30.906/2018.

számú perben a bíróság által elrendelt bizonyítási cselekményeket, így a tanúvallomást, és az okirati bizonyítékot meg sem említi a felülvizsgálattal érintett 12.K.706.233/2021/3. számú ítélet, így azokat nem is értékelhette a Fővárosi Törvényszék. E pontnál határozottan utalok rá, hogy a bíróság előtt megtett tanúvallomás felperes álláspontját támasztotta alá, továbbá a napirendi nyilatkozat világossá tette, hogy felperes mely vallási-származási okok mentén döntött családjával a belvárosi, szűkösebb lakhatás mellett, mely mindennemű alperesi határozati érvelést alaptalanná tett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem 3. pontjában foglalt kifogáson jogi magyarázat nélkül túllépett, e körben egyáltalán nem fektetett le indokolást határozatában. A Végzés ugyan általánosságban hivatkozik arra, hogy a 12.K.706.233/2021/3. számú ítélet megfelelően értékelte a bizonyítékokat, ellenben a bíróság kizárólag azon bizonyítékokat vehet értékelési körébe, melyeket felsorakoztatott ítéletében, ahogy arra felperes utalt is a felülvizsgálati kérelem 3. pontjában. A jogerős, 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletből bármely ok miatt hiányoztak a bíróság korábban lefolytatott bizonyítási eljárásában felvett bizonyítékai, azokra értékelési tevékenységet sem végezhetett a törvényszék, így ezekre vonatkozóan indokolás sem volt rögzíthető a törvényszéki határozatban.

Ennek megfelelően, a Végzés a felülvizsgálati kérelem 3. pontjában foglalt, különösen jelentős kifogására nem fektetett le - még általánosságban sem - jogi indokolást. Nem ismerhető meg a Kúria döntéséből, miért tartja elfogadhatónak, hogy felperes javára szolgáló, a bíróság által elrendelt bizonyítás során felvett, az eljárás kimenetelére lényeges kihatással lévő bizonyítékok teljes egészéből ignorálásra kerültek a Fővárosi Törvényszék 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletéből.

Ismét rámutatok, hogy bármely szintű bíróság kizárólag határozatban szereplő bizonyítékot tud értékelni, ítéletből bármely ok miatt elhallgatott, különösen eljárást lényegesen befolyásoló bizonyíték nyilvánvalóan nem vizsgálható sem *pro* sem *contra*. A Végzés indokolásának hivatkozott hiányossága, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes, indokolt bírói döntéshez fűződő jogomat sértette, az alábbi alkotmányossági szempontú indokolás alapján.

2.3.) Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozata egyértelműen lefekteti azon minimum feltételeket, melyeknek a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye alapján a bírói döntéseknek meg kell felelniük. A hivatkozott AB határozat elvi jelentőségű, ezért arra több alkalommal forrás-határozatként hivatkozom.

Az Alkotmánybíróság a hivatkozott 7/2013. (III. 1.) számú határozat 34. pontjában a tisztességes eljárás körében azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy *„a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot. A döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.”*

Ugyanezen AB határozat szerint *„az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.”*

Ennek alapján a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága (továbbiakban EJEB) *Taxquet kontra Belgium*, 926/05. illetve a *Shala kontra Norvégia*, 15620/09. számú határozatai szerint a „*bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét*”.

Az EJEB *Suominen kontra Finnország*, 37801/97. és *Vojtechová kontra Szlovákia* 59102/08. számú határozatai szerint „*a Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.*”

Az EJEB *Tatishvili kontra Oroszország*, 1509/02. számú, a *Gradinar kontra Moldova*, 7170/02. számú; *Sholokhov kontra Örményország és Moldova*, 40358/05. számú döntései szerint „*valamely részletkérdésre vonatkozó indokolás teljes elmaradása nem, míg egy lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás viszont az Egyezmény 6. Cikkében biztosított jog megsértését idézi elő.*”

Az EJEB *Helle v. Finnország*, 20772/92. számú, a *Karakasis v. Görögország*, 38194/97, a *Boldea v. Románia*, 19997/02., és a *Tacquet v. Belgium*, 926/05. számú határozatai szerint a ” *Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.*”

Az EJEB *Hiro Balani kontra Spanyolország*, 18064/91. számú, *Ruiz Torija kontra Spanyolország*, 18390/91. számú, és az *Ilyadi kontra Oroszország*, 6642/05. számú döntései szerint a „*Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.*” (Ld: felülvizsgálati kérelem 3. pontja) „*Kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.*”

A 7/2013. (III. 1.) számú határozat szerint „*az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.*”

Ezen indokolásokat követően szükséges megvizsgálni, hogy a Végzés indokolási hiányossága eléri-e az EJEB illetve az Alkotmánybíróság felhívott rendelkezései szerinti „*lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás*” szintjét, azaz a Kúria, mint „*ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket*”.

Felülvizsgálati kérelmem 6. oldal 3.1.) pontjában kizárólag a hiányzó tanúvallomás kérdéskörét érintették kifogásaim, kifejezetten és egyértelműen körülírva, hogy a Fővárosi Törvényszék az előzményperben lefolytatott tárgyalások során felmerült tanúvallomást, mint bizonyítékot nem vonta be az ítéletbe, így azt nem is értékelhette a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint. A tanúvallomás annak okán bír különös jelentőséggel, mert alperes nem kívánt a

kérdéses ingatlanban helyszíni szemlét lefolytatni felperesi indítványra sem, és a lakásban a tanúként megidézett védőnő tett családlátogatást kizárólag, az ő személyes tapasztalata semmi más bizonyítékkal nem volt pótolható a perben.

A felülvizsgálati kérelem 13. oldal E.) pontjában felperes rámutatott, hogy a 7.K. tanács előtt folyt alapperben, alperesi indítványra, a bíróság végzése alapján 2019. május 14. napján írásbeli nyilatkozatot tett családja 2017. évi napirendjéről. Ezen bizonyítékot a bíróságnak az alapperben nem kellett felhasználnia, mert a tárgyalásokon előadottak és a felperesi nyilatkozatok alapján megállapítható volt, hogy alperes határozata érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan. Ellenben a napirend az előzményper bizonyítékai között szerepelt, jelen perben elbírálatlanul. Ezen napirendben felperes okát adta, hogy miért választotta a hétköznapi belvárosi, ám szűkebb életteret a hétköznapiokban, és gyermekeit miért íratta át a körzeti, V. kerület Váci utcai Általános Iskolából a XV. kerületi kertvárosi iskolába. Ezen bizonyítékot teljes egészében hagyta figyelmen kívül a 12.K.706.233/2021/3. számú ítélet, mely bizonyíték felvételét egyebekben alperes indítványozta a perben.

A Kúria ezen pontosan körülhatárolható, külön pontba szerkesztett felperesi kifogásra sem rögzített indokolást a Végzésben.

A Kúria nem marginális- vagy részletkérdésben mulasztotta el az indokolást a Végzésben, hanem a bíróság által lefolytatott bizonyítási cselekmények teljessége tekintetében. Esetünkben a Kúria, a bíróság által elrendelt, a pert jelentősen befolyásoló tanúbizonyításra, és szintén a bíróság végzése szerinti okirati bizonyíték hiányára vonatkozóan nem fektette le indokolását. Ezek 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletbeli figyelembevétele eltérő tartalmú határozatot eredményezett volna. Ezen bizonyítékok bármely okból történő ítéletbeli elhallgatása és az elhallgatás következtében az indokolás jogszerűtlen „szükségtelensége” önkényes bírói döntés végeredménye.

A Végzés 42 pontba szerkesztve került kibocsátásra. Az 1-21. pontok a tényállást, az ítélet tartalmát és a befogadási kérelem lényegét rögzítik, a Kúria érdemi indokolása ezt követően kezdődik. A Végzés 22-30. pontjai olyan jogszabályhelyek alapján fekteti le indokolását, melyek alapján felperes nem kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását. Ezt nem sérelmezem, nem a felesleges, hanem a per eldöntése szempontjából ügydöntő bizonyítékra vonatkozó, Végzésből hiányzó indokolást kifogásolom. A Végzés 31. pontja utal arra, hogy *felperes a törvényszék bizonyíték-értékelését kifogásolja*, ám ezen pont sem tartalmaz arra irányuló indokolást, mely a felülvizsgálati kérelem 3.) vagy E.) pontját érintené, azaz ügyet eldöntő bizonyíték hiányára adna magyarázatot, ahogy korábban hivatkoztam rá, ítéletből önkényesen kihagyott bizonyítékokra vonatkozóan bizonyíték-értékelést sem lehetséges rögzíteni. A Végzés 32. pontja szerint a *felülvizsgálati kérelem csak jogkérdésre irányulhat és bizonyítás felvételének nincs helye*. Ezen utóbbit nem is indítványozta felperes még utaló módon sem, ellenben mint fentebb hivatkoztam rá, nem a felesleges, hanem a Végzésből mellőzött indokolást sérelmezem. A Végzés 33. pontja általánosságban rögzíti, hogy a *jogerős ítéletet meghozó törvényszék eleget tett bizonyíték-értékelési kötelezettségének, a mérlegeléséről számot adott*. Ellenben ezen, 33. pont sem terjed ki a felülvizsgálati kérelem 3.) illetve E.) pontjaira. A Végzés ezen pontja sem tartalmaz jogi magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért nem minősül önkényes bizonyíték-értékelésnek azon törvényszéki

gyakorlat, mely szerint a bíróság előzményperben felvett – egyebekben felperes javára szóló - bizonyítékokat elhallgatja, azokat nemlétezőnek tekinti, különös tekintettel a bíróság előtt megtett tanúvallomás, mint bizonyíték súlyára, illetve azon körülményre, hogy az okirati bizonyíték benyújtását alperes indítványára rendelte el a bíróság.

A Végzés további pontjai nem a vitatott bizonyítékok kérdéskörét érintik, illetve a döntés záró részét képezik.

Ahogy a Fővárosi Törvényszék kihagyta a 12.K.706.233/2021/3. számú jogerős ítéletből az ügy eldöntése szempontjából különösen jelentős bírósági bizonyítási eljárás teljes eredményét, úgy ezt a mulasztó gyakorlatot a Kúria is követte, és az erre irányuló felperesi kifogás elbírálását szintén kihagyta a döntéséből a fent ismertettek szerint.

Jelen alkotmányjogi panaszomban nem támadom a Végzés egyéb pontjait, így a tárgyalás mellőzése körében lefektetett indokolást, a Kúria eltérő ítéleteiben foglalt bizonyíték-értékelésével ellentétes mérlegelést, illetve a normakontroll eljárás hiányát, miután ezek szakjogi- és törvényértelmezési kérdések és nem „szuperbíráskodás”, hanem a tisztességes, indokolt bírósági döntéshez fűződő alapjogom oltalmazását kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, mely „szűrőn” álláspontom szerint megakad a Végzés.

3.) Függetlenség, pártatlanság kérdésköre

Jelen ügy alapjául szolgáló hatósági eljárások 2016 évtől kezdődtek, melyek jelenleg is folynak a Kúrián illetve a Fővárosi Törvényszéken jelenleg közel 50 per. Ezen perek már régóta nem szociális támogatásról, diákberletről vagy kedvezményes vásárlásról szólnak, hanem arról, hogy alperes hatalmi arroganciája vagy az ügyfelet megillető hatékony jogvédelem nyer teret a bíróságokon. E tekintetben tényyszerűen változatos képet mutatnak a perekben meghozott bírósági határozatok, melyeket e panaszban később röviden érintek.

Amennyiben egy család, vallási okokból a szokásostól eltérő életvitelt folytat és erre tekintettel kerül elutasításra a kérelmezett szociális támogatás, majd ezzel szemben - akár bírósági úton - fellép az ügyfél és ezáltal a hatóság célkeresztjébe kerül, *jogállamban*, védelem nem a hatóságot, hanem az ügyfelet illeti. Indítványozó, ezért, és alapvetően gyermekei jogaiért lép fel, minden törvényes eszközzel immár 2016. év óta. Az elmúlt hét évben felperes gyermekeire tekintettel igényelt szociális támogatások sokszorosát költötte közpénzből alperes jogi képviseletre és perköltségre, a szociális ügyek körében folytatott illetve erre alapozott mulasztási perek kapcsán, mely utóbbiak szintén megjárták a legfőbb bírói fórumot. Alperes hatalmi arroganciájának mértékét mutatja, hogy alperes a közpénzek ezirányú felhasználására irányuló közérdekű adatszolgáltatást megtagadta.

A bírói függetlenség kérdését szükséges érinteni jelen ügyben is. A bíróságok törvényes működésében és a teljes igazságszolgáltatás tisztaságába vetett bizalmat alapjaiban rendítette meg a Fővárosi Törvényszék elnökének és az Országos Bírósági Hivatal (OBH) elnökének, közokiratban –nyomozati anyagban- rögzített, bírákhoz méltatlan, külső befolyásolási szándékot el nem hárító, hanem annak teret adó magatartása a Schadl-ügyként ismert büntetőeljárásban. Annak ténye, hogy az erre vonatkozó bírósági célvizsgálat anyagát az OBH

elnöke titkosította, tovább rombolja a független és pártatlan igazságszolgáltatásba vetett bizalmat, különösen, ha adott perben a politikai hatalom megjelenik akár direkt, akár közvetett módon, ahogy jelen panasszal érintett perben is. Függetlenül attól, hogy e bírák felelősségrevonása megtörténik-e, vagy sem, a jelen ügyhöz hasonló perekben nem lehetséges úgy tekinteni a Fővárosi Törvényszék – illetve bármely bíróság - ítélkezési gyakorlatára, mint korábban. Márpedig a központi hatalom, vagy ahhoz szorosan kapcsolódó szervek, személyek bírákra, a bírósági vezetőkön keresztül gyakorolt nyomásgyakorlása nem egyedi eset, a nyilvánosságra került esetek közül csupán érintőlegesen említtem meg [REDACTED] tényleges, illetve [REDACTED] abbamaradt szankcionálásának eseteit.

Jelen per alapja 2017. évben kérelmezett szociális támogatás, mellyel egyidőben további három kérelem került ugyanazon ténybeli alapon benyújtásra alperesi hatóság felé. A bíróságok jelen ügyben mutatott széttartó ítélkezési gyakorlatát mutatja, hogy a szociális kérelmek kapcsán a Fővárosi Törvényszék négy ugyanazon ténybeli- és jogi alapokon fekvő pert bírált el jogerősen, melyből három a 22.K. tanács előtt az alperesi határozatok - 22.K.706.853/2021., 22.K.706.268/2021., 22.K.706.855/2021. - megsemmisítésével járt, a jelen kérelemmel érintett per pedig a 12.K. tanács előtt megismételt eljárásban a kereset elutasításával.

Alperes által, a 22.K tanács előtti perekben benyújtott három felülvizsgálati kérelméből kettőt a jelen Végzést kibocsátó tanács – a Kúria K.VII. tanácsa szerint is - *contra legem* fogadta be. (1. sz. melléklet - befogadó végzések illetve az ahhoz kapcsolódó felperesi ellenkérelem). Az ugyanazon tartalmú, szövegezésű alperesi felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria K.VII. tanácsa megtagadta a Kfv.VII.37.777/2022/2. számú végzésével (2. sz. melléklet), a korábban felperes által benyújtott ellenkérelemben foglaltakhoz hasonló jogi indokolással.

Kizárt, hogy két olyan kúriai tanács, melynek tagjai kiemelkedő tudású bírák, a legmagasabb szakmai színvonalat képviselik, tévedésből két egymásnak élesen ellentmondó döntést hozzanak ugyanazon szövegezésű felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében. Tehát ezen a ponton felmerül a jogkereső állampolgárban, hogy vajon történt-e valamely jogtalan befolyásolás a bírói döntések során, figyelemmel arra, hogy a bíró kizárólag a jogszabályoknak van alárendelve, az ügyre vonatkozó jogszabályok – Kp. 118. § - egyértelműek, mérlegelésre nem adnak lehetőséget. Az bizonyos, hogy személyem, - alperessel szemben- nem képvisel semmilyen politikai hatalmat.

A 2016. évi alperes felé benyújtott szociális támogatásból fakadó pert követő, - két különvéleménnyel és egy párhuzamos indokolással – elutasított IV/1885-29/2020. számú alkotmányjogi panaszom, a Kúria Kfv.III.37.110/2020/6. számú ítéletével szemben került benyújtásra. Ezen kúriai eljárásban felperes tárgyaláshoz való jogát tényszerűen teljes egészében elvonta az eljáró tanács, mely ügy eladó bírója ugyanaz a bíró volt, mint jelen panasszal érintett Végzés meghozatala során eljáró tanács elnöke. Ennek tényét csupán azon okból hivatkozom, hogy a Végzés jelen panasszal nem támadott indokolásának 37. pontja szerint az alsófokú bíróságnak, amennyiben új eljárást folytat, nem kötelező a felek által kérelmezett tárgyalást megtartania, akkor sem, ha adott tanács előtt az alap- és a megismételt eljárásban sem került megtartásra a tárgyalás, a felek erre irányuló kérelme ellenére sem.

Jelen pontban a bírói függetlenség kérdéskörével párhuzamosan érintve emelem ki, hogy a fentiek szerint, amennyiben a felet megillető garanciális eljárási szabály megsértése tekintetében megengedő gyakorlatot folytat a Tisztelt Alkotmánybíróság, úgy nagyobb valószínűséggel fordul elő, hogy a jogséttéssel érintett bírói szerv elvonva az Alkotmánybíróság hatáskörét, későbbi határozataiban önkényesen maga jelöli ki a jogértelmezés kereteit. Ezen esetben, a Kúria nem csupán értelmezte, hanem kiterjesztette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, Alkotmánybíróság által megszabott kereteit. A Kúria nem kevesebbet állított a Végzés 37. pontjában, minthogy megismételt eljárásban nem szükséges a tárgyalás, akkor sem, ha a megismételt bírósági eljárást megelőző perben is elmaradt a tárgyalás illetve korábbi, eltérő közigazgatási cselekménnyel szemben indított perben már volt tárgyalás. A fél garanciális jogai kapcsán álláspontom szerint ezen esetben már oly mértékben felpuhult a tárgyaláshoz való jog bírói értelmezése, mely a bíróságot nem köti és azt eredményezi, hogy a bíróság tetszése szerint alkalmazhatja vagy mellőzheti azt.

Hasonlóképpen, alkotmányjogi panasz nélkül hivatkozom a Végzés 38. pontjában foglalt, a bíróságok széttartó ítélkezési gyakorlatát elősegítő azon indokolásra, mely feljogosítja az alsófokú bíróságot, hogy a Kúria bizonyíték-értékelési gyakorlatától indokolás nélkül eltérjen ugyanazon bizonyítékok vonatkozásában. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság tekintse át, hogy ezen, jogerős határozati rendelkezés konvergál-e az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt, a Kúria jogalkalmazás egysége körében lefektetett kötelezettségével.

A „*fair trial*” fogalma folyamatosan változik, fejlődik, az igazságszolgáltatásra közvetlenül és közvetve kiható tényezők által. Az általam felvázolt, a bírák független döntését befolyásoló bírósági vezetői gyakorlat körében tényszerűen jelenlévő negatív tényező álláspontom szerint az Alkotmánybíróság eljárásaiban is szükségképpen módosulást kíván az Alaptörvény védelmében. A fentebb vázolt bírósági vezetők jogellenes beavatkozása ellen a Tisztelt Alkotmánybíróságnak minden törvényes eszközzel kell fellépnie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének védelme érdekében. A peres fél soha nem fogja tudni bizonyítani, hogy az ügyében meghozott bírói határozatot jogtalan befolyásolás előzte-e meg. Ellenben, amennyiben ezt valószínűsíti a fél a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt, úgy kérem szíveskedjenek megfontolni annak szükségességét, hogy eljárásuk során az ügyben meghozott bírói határozat esetleges jogtalan ráhatásának kiküszöbölése céljából, az Abtv. adta kereteken belül, „*szuperbíráskodás*” eszközével lépnek fel a továbbiakban. Hatalmi beavatkozás okából pervesztes fél számára nem lesz elegendő az „*erkölcsi igazság*” csekély vigasza, amennyiben ügyében a Tisztelt Alkotmánybíróság esetleg elmulasztott aktívan fellépni az Alaptörvényt az egyik legsúlyosabban sértő, törvénytelen célok által irányított bírói magatartással szemben. Jogállamban nem lehetséges következmények nélkül a bírói hatalmat felhasználni a végrehajtó hatalom aktuális hatalmi érdekeinek kiszolgálására, márpedig ez, a fentebb bemutatott példák alapján jelen van hazánk igazságszolgáltatásában. Ezen, az Alaptörvényt sértő jogellenes beavatkozás mérgező hajtásait pedig kizárólagosan a Tisztelt Alkotmánybíróság tudja lemetszeni, melyre tisztelettel kérem esetemben is az Alkotmánybíróságot.

4.) Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a személyes adataim – nevem - nyilvánosságra hozatalát mellőzni szíveskedjen, mert azokból családi körülményeimre és gyermekeim személyére következtetés lenne levonható.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen panaszomat az abban foglalt kérelemmel egyezően elbírálni szíveskedjen. Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panasz befogadása esetén további mellékleteket csatolok, de jelenleg egészségi állapotom – veszélyeztetett várandósság – okán még pár hétig nem tudok iratmásolat beszerzése céljából megjelenni bíróságon.

Budapest, 2023. január 10.

Tisztelettel:

MELLÉKLET: 1. sz. Kfv.37.689/2022/4. befogadást megtagadó végzés

2. sz. Kfv.VI.37.586/2022/5. befogadó végzés + ellenkérelem